

Kuulumisia Mikkolan tilalta

Jarkko, Sari ja Lauri sekä Ukko-koira ovat asustelleet nyt reilun vuoden Jarkon lapsuudenkodissa Korian Hevossuolla.

Meille oli selvää että maalle muutettaessa tullaan hankkimaan myös kotieläimiä, sillä maatila ilman kakantuoksua ja karpäsiä tuntuisi kovin oudolta. Tilalla viljellään Raimo Vaarin renkinä kauraa sekä vehnää. Keväällä laitoimme myös kauran aluskasviksi laidunnurmea, mutta kuuma kesä ei ollut suojele uuden heinän kasvuille, ehkäpä ensikesänä on parempi tuuri.

Se miksi laidunta,heinää ja olkea tarvitaan, löytyy tuosta määkivistä porukasta, joka on meille viimetalven ja kevään aikana pesiytynyt.

Tammikuussa 2021 menimme ns. katsomaan yhdelle tutulle suomenlampaita ja niinhän siinä kävi, että minulle annettiin viikonloppu aikaa rakentaa muutama karsina.

Kolme niitä piti tulla, mutta kuusihan niitä tuli (kolme pässiä + kolme uuhta) ja seuraavalla viikolla pelastettiin lihakuor-

masta vielä yksi uuhi lisää.

Onneksi kylältä löytyi olkea sekä heinää, näistä kiitos Saaren Markukselle sekä maailman parhaalle naapurille Turkian Paulille, jonka tietotaidosta on ollut suuremmoinen apu. Huhtikuussa katras kasvoi kolmella vuohella sekä kuudella kanalla, joita paimentaa Kalle-kukko. Heinäkuun alussa syntyi lampaille kahdet kolmoset, jotka ovat kasvaneet terveenä ja hyvinvoivina.

Tämä rakas katras pitää meidät kiireisenä ja rytmittää mukavasti tilan arkea. Näin pandemian ja muun surkeuden keskellä ei kerkeä murehtia maailman melskettä. Kun upottaa sormet lämpöiseen villaturkkiin tai rapsuttelee pieniä karitsoja, niin molemmat osapuolet kyllä nauttii.

*Aurinkoisia syyspäiviä kaikille.
Toivottaa Jarkko & Sari*

Tässä numerossa

Kesäpossu.	2
Koronaa kylillä!	3
Kaivauksia	4
Onko tietoa?	4
Lajikatoa	5
Kirja Nurkka.	5
Teuroisten Köyri.	7
Toimintaa Teuroisten marttayhdistyksessä	8

Niinimäen kyläyhdistyksen puheenjohtajan palsta

Olemme taas päässeet vuoden loppupuolelle syksyisen ruskan aikaan. Puhe kääntyy ilmojen lisäksi helposti tänäkin vuonna hanhiparviin, jotka hiljalleen tekevät syysmuuttoa ja aiheuttavat ruokailutottumuksillaan harmia. Hirvenmetsästys on alkanut, joten syksyiseen metsään mennessä kannattaa verhoitua oranssiin ja tiellä liikkussa muistaa varovaisuus – sorkkaeläimiä saattaa poukkoilla odottamatta tielle muualtakin kuin vain varoitusmerkkien kohdalta.

Keväällä siivoilimme aktiivisesti tien vieriä. Sillä puuhalla on varmaan jatkuvuus taattu. Takana on lämmin kesä – mustikoita ei edelliskesän määrää tullut, mutta puolukkasato oli hyvä. Martan päivää vietettiin lämpimässä kesäillassa Järvenmäellä – tapahtuma sai suuren suosion; meitähän oli siellä alun kolmattakymmentä. Ilta sujui rattoisasti ja juttu luisti – ravitsemispuolesta piti Pauli huolen varmoin ottein.

Uimassakin kävi aika moni – ja lammesta kuivalle maalle pääsemiseen oli käytössä monenlaisia tyylejä.

Kaupunkimme on saanut uudet päättäjät, jotka ovat touhulla ryhtyneet toimiin. Ensimmäinen ryhmästä toiseen loikkauskin on jo tosiasia. Ratamon valmistumista odotellaan mielenkiinnolla. Tärkeää on peruspalveluiden säilyminen myös haja-asutusalueen taajamissa. Perusterveydenhuollon palveluita tuli testattua kirkonkylällä – tällä kertaa pitää antaa täysi tunnustus. Homma hoitui ja vielä jonottamatta. Hyvinvointialueen vaalit ovat kohta edessä – siihenkin valtuustoon pitäisi saada myös meidän etuja ajavia aktiivisia ihmisiä. Uimahallin paikka puhuttaa – ehkä Tervaskangas on hyvä, jos ei Korialta löydy mitään sopivaa tonttia...

Koronan osalta alamme hiljalleen palautua normaaliin tai ainakin ”uuteen normaaliin” toimintatapaan. Kyläyhdistyksen etsii koronan vuoksi kariuneet hyvät suunnitelmat esiin ja alkaa pohtia, ovatko ne vielä toteuttamiskelpoisia – toki myös uusia ideoita otetaan mieluusti vastaan.

Valoa pimeneviin iltoihin – mukava katsella ohiajaessa pihoilta hiljalleen syttyviä valoja. Se on myös vieraammille kulkijoille viesti – täällä asutaan ja eletään!

Seppo Suikkanen

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Kesäpossu

Se astui kesällä sitten uusi valtuusto remmiin mutta tokkopa tiedossa on mitään mullistavaa tulevina vuosina. Ja seuraavana on vuorossa sotevaalit. Tai miksi piruksi sitä nimitetäänkään. Joka tapauksessa uutta hallintohimmeliä rakennetaan entisten lisäksi. No, tulen silti antamaan noissakin vaaleissa ääneni jollekin tämän nykyisen kotikaupunkini edustajalle. Ja sitten tämänsyksyiseen epistolaan.

Sanotaan että kaikkea pitää kokeilla paitsi sukurutsaa ja tanhua. No noiden lisäksi on muutama muukin asia joita en suostuisi kokeilemaan. Mutta tuossa talvella tuli kahvitaulla työkaverin kanssa puheeksi sähkösavustin. Kuulemma mainio kapine. Mainospuhe jäi muhimaan takaraivooni ja lopulta aattelin että mikä ettei. Etenkin kun kohdalle osui tilipäivänä sopiva tarjous. Vähän kuin jatkona aiemmin hankkimalleni valuraudapadalle joka kyllä ylitti odotukseni. Mutta tämä hankinta oli kyllä hyppy tuntemattomaan.

Pari päivää sai savustin lepäillä laatikossaan kunnes ensimmäisenä vapaapäivänäni kaivoin tuon esiin. Harakat olisivat

olleet onnessaan kiiltävien osien paljoudesta joita tuli esiin laatikon uumenista. Tosimies ei ohjeita lue mutta tähän ikään päästyäni olen ymmärtänyt että helpomalla pääsee kun edes vilkaisee ohjeita. No pian paljastui ettei ohjeteksti sovi aivan täsmällisesti kuvan kanssa. Ja kuvakin oli sellainen että tuli ikävä IKEA:n kokoaamisohjeita. Osien viimeistely antoi kyllä toivomisen varaa sillä helteellä, paidatta kootessani, onnistuini puolihuolimatomasti viiltämään terävällä osalla vatsanahkaani. Onneksi omaan sen verran rasvakerrosta ettei tärkeillä elimillä ollut häräpäivää. Eikä kosmeettisiakaan vaurioita syntynyt entistä enempiä kun haava osui vuosia sitten rälläkällä tekemääni arpeen. Opin silloin sen että viisainta pitää yhden käden kulmahiomakonetta kaksin käsin. Mutta harhapolut sikseen.

Hiljalleen tuosta syntyi jonkinlainen rakennelma. Ainakin sen jälkeen kun löysin ylimääräisille osille niille kuuluvan paikan. Sekä ruuvailin pari osaa irti ennen uudelleen- ja oikeinasennusta. Lopulta savustin oli valmis ja veljen nähdessä tuon vekottimen sai se lempinimen. Possu.

Pakina

Kun helvetinkone oli valmis niin piti suorittaa alustava käyttö mahdollisten varastorasvojen käräyttämiseksi. Kannoin possun ulos ja pistin töpselistä virtaa sille. Koeajo sujui hyvin. Pönttö lämpeni eivätkä sulakkeet palaneet joten oli aika tehdä oikea koesavustus. Leppälästatu ohjeen mukaisesti pellille muhimaan kaiken sujuessa mukavasti. Seuraavaksi kalafleet öljytylle ritilälle ja ohjekirjaan luottaen annoin fileiden savustua lähes ehdotetun ajan. Valitettavasti ohje taisi olla kokonaiselle kalalle joten savolainen supersankari, Vituiksmän, ehti iskeä. Kaivamalla kyllä hiiltenpalojen sisältä löytyi syömäkelpoista ainesta joten päätin yrittää uudelleen seuraavana viikonloppuna.

No, pohjalta on hyvä nousta ja seuraavalla kerralla osasinkin olla varovaisempi. Joten kesän mittaan opin kantapään kautta kalansavustamisen alkeita. Vanha viisaus että kokki on kirurgia onnekkampi on pitänyt paikkansa. Sillä useimmissa tapauksissa kokki pystyy hävittämään syömällä jäljet epäonnistumisistaan.

Koronaeristyksessä Vappuna 2021

KORONAA KYLILLÄ!

Huhtikuun lopulla 2021 Ruokosille Niinimäkeen iski korona!

Tiistaina Ilpo oli käyttämässä Riian ja Viljan kanssa Veikkoa tutkimuksissa Koksissa ja he viettivät päivää Katariinan puistossa. Syömässä he kävivät Hesburgerissa, josta luultavasti Ilpo sai tartunnan.

Perjantaina Ilpolle tuli kuume n. 38 astetta, olo oli vetämätön, yskiminen sattui keuhkoihin ja pää oli ”hontelo”. Lauan-taina Riialle tuli samanlaisia oireita ja sunnuntaina Arjalle.

Ilpo ja Riia kävivät sunnuntaina koronatestissä Pihlajalinnassa, seuraavana yönä oli tullut testitulos Ilpolle: POSITIIVINEN, Riia oli negatiivinen. Riia oli saanut molemmat koronarokotteet, mikä ehkä ehkäisi positiiviseksi tulemisen, vaikka hän sairasti reilun viikon kohtalaisen voimakkaasti.

Maanantaina alkoikin sitten sairaanhoitajan kanssa selvittely tapaamisista keskiviikosta sunnuntaihin. Karanteeniin kymmeneksi päiväksi joutui kaksitoista henkilöä, jotka olivat olleet meidän kanssa tekemisissä ja he joutuivat myös käymään koronatesteissä. Koronaan ei kuitenkaan sairastunut, kuin Ilpo ja Arja, mikä oli iloinen asia.

Maanantaina lääkäri määräsi Ilpon kymmeneksi päiväksi ERISTYKSEEN, ja Arjan keskiviikkona neljäksitoista päiväksi. Kotisairaanhoidon toimitti meille napapiikit (veritukosia estämään), D-vitamiinia ja kipulääkkeitä. Hoitaja soitti meille päivittäin, mitä meille kuuluu eli meistä pidettiin todella hyvää huolta! Ruuat ja mitä tarvitsimme toimitettiin meille oven

taakse ystävien avulla, emme saaneet tavata ketään eristyksen aikana.

Korona oireineen kesti Ilpolla reilun viikon. Voimakkaiden ”flunssa”-oireiden lisäksi meni hajuaisti, joka meiltä palautui kuukauden sisällä. Toisella viikolla Ilpo jo remppasi sisällä.

Arjan sairastelu kesti pari viikkoa, joista ensimmäinen oli lievempi. Toisella viikolla sain lisäksi ripuloinnin ja pahoinvoinnin. Perjantaina sovimme hoitajan kanssa, että käyn varoiksi Poksissa tarkastuksessa. Ennenkuin pääsin sairaalaan, piti kaikki käytävät tyhjentää liikkeessani siellä. Tunsin itseni hiukan ”spitaaliseksi”. Hoitaja vei minut eristys-huoneeseen, jossa olin kolmisen tuntia. Hoitajan perässä kuljin keuhkoröntgeniin. Huoneessa laboratoriohoitaja kävi ottamassa kokeita ja lopuksi lääkäri tuli kertomaan, että kaikki oli ihan hyvin ja pääsisin kotiin. Sunnuntaina ei enää ollut kuumetta, eikä muitakaan pahempia oireita, joten tiistaina eristys purettiin. Pääsimme normaalin elämän piiriin yhtä elämäkokemusta rikkaampina!

Syyskuun lopulla kävimme hakemassa ensimmäiset koronarokotteet, jotka vastaavat meillä sairastaneilla toista rokotetta. Periaatteessa Ilpoa ei tarvitse enää rokottaa mutta se saattaa vaikuttaa Koronapassiin, joten ehkä hän joutuu ottamaan rokotteen. Arja tarvitsee ”kolmannen rokotteen”, kuuluessaan riskiryhmään.

Toivotaan kaikille koronavapaata aikaa!

Arja Anneli Ruokonen

Pimennosta päivänvaloon

Tuntematon polku johdattaa suurten ikibonkain hämärään. Askel empii - viivähtää, hämy kiehtoo - yllättää.

Pimennossa alla oksiston hiljaisuuden lumo sanaton. Tunnemyrsky valtaa sydämen syvemmälle metsään kutsuen

Aistit herkäät mielenopukoissa, tuulen vieno henki latvustoissa ottaa hellään hyväilyynsä, huokuu rauhaa - syvä tunne vetää syleilyynsä.

Hetki ikibonkain maailmoissa keventynein mielin aatteloissa johdattelee polku kukkaissaloon levollisin mielin päivänvaloon.

mn

Martan päivää vietettiin lämpimässä kesäillassa Järvenmäellä

Kaivauksia

Joiltain työmailta löytyy luurankoja, meiltä löytyi lähes sata vuotta vanha auton luuranko.

Tarina alkoi, kun päätimme siivota navetan taustan ja purkaa vanhat lietesäiliöt. Urakkaan tarvittiin hieman järeämpää kalustoa, jonka seurauksena penkasta alkoi löytyä yhtä sun toista, enimmäkseen epämääräistä rojua. Luuranko, joka näissä kaivauksissa tuli esiin, osoittautui 1920-luvun Oakland-merkkiseksi henkilöautoksi. Tämä selvisi vanneiden ja niissä olevan Oakland-merkin ansiosta. Internet hoiti lopun.

Auto oli siis hyljätty tontille jo ennen kuin isoisäni Oskari Ojala asettui seudulle. Mahtoiko Oakland olla edellisen asukkaan, Ilmari Valton, joka myös pirtutrokarina tunnettiin, omaisuutta.

Luuranko

Tunnistuskuva vanteesta

Kuvituskuva Oaklandista

Kaivuutyömaa

Onko tietoa?

Tässä valokuidun varrella asuessa ei aina muista, että vain silmänräpäys eli sata vuotta sitten tietoa kylälle ei tullut sen enempää YLE:n, CNN:n, ATT:n kuin BBC:n välityksellä. Nopein mutta ei ehkä luotettavin toimija oli HTT eli Hevosmiesten TietoToimisto. Sanomalehtiä ilmestyi harvakseltaan, ja niiden palstoille mahtuivat vain tärkeimmät tapahtumat.

Korialle perustettu puhelinkeskus paransi tilannetta. Puhelinkojeita alkoi ilmestyä niitä eniten tarvitseville. Kouvolan alueen hyvin ohut puhelintuotto vuodelta 1925 kertoo, että tuossa vaiheessa Korian seudulla oli pari tusinaa näillä aparaateilla varustettua liittymää.

Liekö sattumaa vai osoitus jonkun montttöörin huumorintajusta, että peräkkäiset numerot 6 ja 7 osuivat hyvin eri alojen taitajille. Kuutosella sai yhteyden Korian nimismieheen, ja seitsemällä saattoi kysellä yhden ihmisen perustarpeen eli janon sammuttamiseen sopivaa ainetta. Liikemies Teutori Granqvist oli rakenta-

Uusi päärakennus poikkesi tyyliltään kylän muista taloista. Mäen päälle rakennettuna talon korkeus korostui, valaistuna näkyi kauas. Parveke oli tuohon aikaan harvinaisuus.

nut tilalleen Kukonojalle vuonna 1924 uuden päärakennuksen entisen pappilan torpan paikalle. Uusi talo täytyi varustella asianmukaisesti, ja niinpä Teutori pystytti itselleen oman linjan Korian keskuksesta. Kuinka huolellisia lienevät olleen puheluiden välittäjät tuolloin, että soitto ei vahingossa yhdistynyt viereiseen numeroon? Ehkä linjalla puhuttiin varmuuden vuoksi vain luontohavainnoista

eli varpusten poikasluvuista ja saaliiksi saatujen lahnojen määristä.

Kun kerran tolpat oli pystytetty, niin sähkölinjan veto samaan syssyyn Kuusanniemen linjasta Kukonojalle sujuikin sukelasti. Voisiko sanoa siviilirohkeudeksi, että vaikka tämän liikemiehen toimet olivat vähän valonarkoja, niin sähkövalon käytössä ei ujusteltu.

Lajikatoa

Mennyt kesä helteineen on monen mielestä ilmastonmuutoksen selvä seuraus. Lämpötilan nousu vaikeuttaa useiden eläin- ja kasvikunnan lajien oloja, ja edesauttaa uusien tulokkaiden asettumista maahamme.

Muutama meidänkin seutukunnallamme runsaslukuisena esiintyvä laji saattaa tulla uhanalaiseksi. Villasukkamummut, nuo aina ahkerat puikkojen kikkuttelijat, ovat uuden edessä kun

pässinpökkimät sukat eivät enää kulu käytössä entiseen tapaan. Työpaikkojakin on uhattuna, kuluttavathan mummut parhaimmillaan lankaa siihen tahtiin, että Novitan tehtaalla koneet käyvät laakerit punaisena.

Lajin pelastus, kuten koko ilmastonmuutoksen torjunnan, löytyy teknologian kehityksestä. Suomihan on todistustusti johtava maa pakkastutkimuksessa, ja eiköhän kohtapuolin ole kehitetty suprajohtava lanka, millä neulontaa voi jatkaa. Tästä materiaalista neulotut sukat/paidat/myssyt kun laittaa illalla jääkaappiin ja pukee ne aamulla päälle, on viileä olo taattu koko päiväksi. Jälkikasvu voi tyytyväisenä todeta, että mummu on cool, yhä edelleen.

Toinen ei kovin harvinainen laji, klappipappa, joutuu myös pohtimaan tulevaisuuttaan. Tämä toimielias tyyppi on aheruksellaan täyttänyt polttopuilla omat ja sukulaisten varastot viimeistä rakoa myöten, ja nyt kulutus uhkaa romahtaa.

Eipä hätää, tähänkin löytyy ratkaisu. Kohta on ulkoporealaiden asema

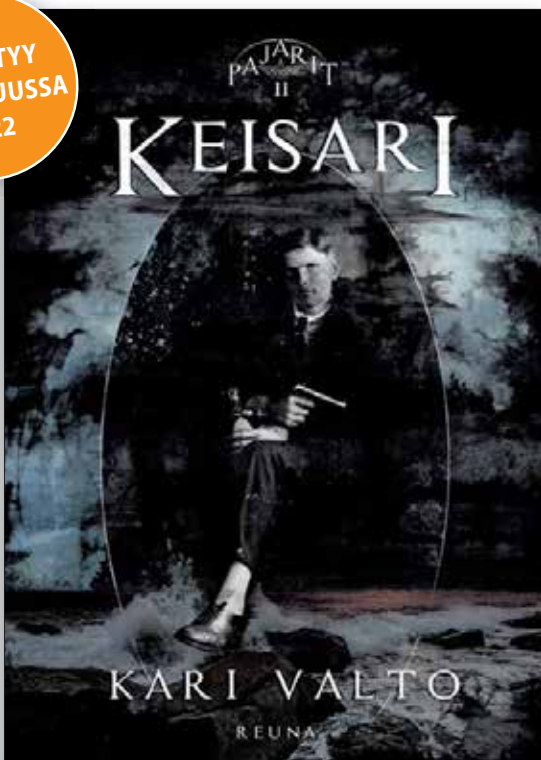
statussymboleina menneen talven lumia, kun pihapiireihin alkaa kohota tämän nikkarointitaitoisen lajin toimesta uusvanhoja jääkellareita. Syntyyhän kuumina kesinä jäähdytyslaitteiden sähkönkäyttöstä huomattava kulutuspiikki, joten vanha konsti on tässäkin tapauksessa parempi kuin watillinen uusia. Jäiden säilömiseen tarvittavaa purua kertyy kuin itsestään lajin luontaisille esiintymispaikoille puuvajoihin ja verstaisiin. Itse jään hankkiminen voikin olla se kovin paikka, peräkärry mukana matka pohjoiseen vai jonotus jäähallin pihalla kiekkokauden loppuessa josko arvokkaat jääkimpaleet jatkaisivat elämäänsä kesän yli?

Entä sitten murinamurkku, mitä tehdä kun paleltuneet korvalehdet ja pakkasen puremat nilkat eivät enää ole järkyttämässä vanhempia ikäpolvia? Tällä lajilla on kikkapussissaan ehtymätön valikoima korvaavia toimia, millä saadaan lämpö huoltajien pipon alla nousemaan, joten lienee turhaa tässä kohdassa alkaa vinkkejä antamaan. Ennemmin tai myöhemmin tämäkin laji lentää pesästä, toiset yksilöt tosin palaavat säännöllisesti pyykkikassien kanssa kotikolon turvaan.

"Raha tulee ja menee, välil kasaantuu hetkeks."

Ilmari Valto, pirtukeisari

ILMESTYY
HUHTIKUUSSA
2022

Utuuksromaanissa eletään Pajarit talon värikäitä vuosia 1928–29. Laiton viinakauppa mahdollisti riskejä kaihtamattomille salakuljettajille vaurastumisen ja sosiaalisen nousun. Poliiseja jallittavaa viinamiestä ihailtiin, mutta epäonnistujan kohtaloksi saattoi koitua täysihoido kaltereiden takana. Olivatko virkavallan vältäneet salakuljettajat muita taitavampia vaiko vain onnekkaampia? Lukeutuiko pirtukauppias Ilmari Valto tähän joukkoon?

Elimäkeläinen Valton perhe salakuljetti ja kauppias pirtua, mutta heidänkin elämänsä pyörteili enimmäkseen arjen virrassa. Vahvojen naisten, emäntä Tildan ja tytär Lean, sekä itsetietoisten miesten, isäntä Emilin ja poikien Niilon ja Ilmarin, väliset jännitteet takasivat sen, että voimakkaiden tahtojen keskinäisissä mitelöissä suvantoja seurasivat tunteiden kuohuvat kosket.

Tositapahtumiin pohjautuva *Keisari* jatkaa *Pajarit*-romaanin (2020) aloittamaa paikallishistoriallista ja -kulttuurista ajankuvausta.

Ennakkotilaukset osoitteeseen
karivaltonen63@icloud.com
Ennakkotilaushinta 23€.

www.kymenkattokeskus.fi

100%
suomalaista
takuutyötä

**KYMEN
KATTOKESKUS**

p.020 7959750

Riistapoikien HIRVIPEIJAISET

metsästysmajalla lauantaina 13.11.2021
kello 14.00-17.00.

Maanvuokraajat ja jäsenet
perheineen tervetuloa.

KUVA: SAMI PERTTOLA

**FOUR
REASONS**

KOSKINEN
PARTURI • KAMPAAMO

Koria, puh. 05 322 0177
www.priimaparturit.fi

Peijaishirvi viimeisellä matkallaan, kuljettajana hirven kaatanut Antti Ikävalko

Niinimäen ja Teuroisten kyläläiset - osallistukaa tämän lehden tekoon!

Toivomme juttuja, valokuvia, ilmoituksia perhetapahtumista ja merkki-päivistä. Edellä mainitut sekä kylissä toimivien yhdistyksien tiedotteet ovat ilmaisia.

MAKSULLISET MAINOKSET Julkaisemme myös maksullisia ilmoituksia hintaan 1 euro/palstamillimetri. Pienen rivi-ilmoitus on 10 pmm=10 euroa. Osta, myy, vuokraa, vaihda, mainosta yrityksesi palveluita.

SEURAAVA NIINIMÄEN NURKKA ilmestyy keväällä 2022, aineistot Näkin Mirjalle huhtikuun 2022 loppuun mennessä sähköpostilla: mirja.nakki@mnoy.fi. Mikäli et käytä tietokonetta, voit toimittaa tekstit myös lähimpänä asuvalle kyläyhdistyksen hallituksen jäsenelle, Teuroisissa Halsolan Pertille.

Niinimäen tapahtumat sähköpostiisi

Haluatko pysyä ajan tasalla kylän tapahtumista?

Ilmoita kiinnostukseksi sähköpostiosoitteeseen
niinimaenkyla@outlook.com
niin olet mukana.

Niinimäen kyläyhdistyksen hallituksen jäsenet yhteystietoineen 2021:

Puheenjohtaja Seppo Suikkanen, 0400-804732,
sakari.suikkanen@gmail.com

Varapuheenjohtaja Jarmo Pakkala, 040-5031417, pakkala.jarmo@gmail.com

Sihteeri ja kotisivujen ylläpito Rauni Pakkala, 040-5596065,
niinimaenkyla@outlook.com

Talousvastaava Arja Ruokonen, 040-5580642, arja.tolmunen@gmail.com

Juhani Heikkinen

Mikko Laine

Marita Nieminen

Ilmo Suurnäkki

Pauli Turkia

Jenni Suhonen

TONTTIASIAMIEHET:

Teuroisissa Pertti Halsola, puh. 040-7746111

Niinimäessä Seppo Suikkanen, puh. 0400-804732

Tonttiasiamiehen voit ottaa yhteyttä, jos olet kiinnostunut joko myymään tai ostamaan tontin Niinimäen tai Teuroisten alueelta. Tonttiasiamiesten on tarkoitus saattaa kysyntä ja tarjonta kohtaamaan, itse kaupanteko on sitten kokonaan ostajan ja myyjän välinen asia.

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Vesiosuuskunnan kuulumisia

Arvoisat osuuskuntamme palvelujen käyttäjät. Kuivasta ja poikkeuksellisen kuumasta kesästä on selvitty kohtuullisesti vesiosuuskunta puolella. Sato pelloista jäi valtaosalle viljelijöistä katastrofaalisen alhaiseksi.

Osuuskuntamme on ollut mukana MM ministeriön rahoittamassa hankkeessa, Vesihuollon turvaaminen poikkeustilanteissa. Hanke on saatu pääosin Koronan runtelemasta aikataulusta huolimatta päätökseen. Seuraavaksi keskitytään päättämään minkä toimittajan etäluettavia mit-

Työpaja 6.2-21 jossa Teuroistenkin edustajat mukana

tareita osuuskunnat hankkivat.

Kaksipumppuiset linjapumppaamot on pesty sekä huollettu. Kiinteistöpumppaamoiden huoltokierros alkoi Kukkilan kylältä kohti Teuroista 19.10. -21. Huollon suorittaa Harri Honkalinna porukallaan.

Muistuttaisin vielä pumppaamoiden talvisuojauksesta. Oheisena pari kuvaa kesä koulutuksista.

*Ystävällisin terveisin / koitetaan pärjätä !
Pertti*

*Desifontiharjoitus 9.10-21
paineenkorotusasemalla*

Maaemon lapset

Syksyn lämpimät aurat, lentävät taivaalla, sen puimat kaurat, kynnetään alhaalla.

*Kun kylmä pohjoinen, antaa tuulen tulla,
ja maaemon poikanen, on kuin on tapana maahan kahlitulla.*

Jäädä ja kaikki kestää, minkä halla tekee, kalmatessaan kaiken edestään, kun aika talveen etenee.

*Lyhyt on mitta pimeänkin, nyt se on pitkä
olevinaan, vaikk' sen lyhdyt vaikeuksista nimeänkin, nuo kevään airueet sytyttää saan.*

Taas hivenen lohtua, ne loistaen tuovat, ja tunnelman tuntua, ne tummuuteen suovat.

Kun hiljenee maisema, lämpimäin' aurain' odotukseen, tää kynttiläin' valaisema, raukea kohtu lapsineen.

Kalle Turkia

Teuroisten Köyri

Teuroisissa otettiin yhden väli vuoden jälkeen varaslähtö köyriin perjantaina 1.10.. Tänä vuonna kokkotarpeet oli kerätty uimapaikalle, mihin monella on lyhyt matka tulla jalkaisin. Tapahtuman järjestelyistä vastasi tällä kertaa Teuroisten Tempo. Tempo tarjosi tapahtumaan osallistuneille makkaraa, glögiä ja kahvia sekä ilmaisia heijastimia pimeneviin iltoihin. Kokkoa kävi katsomassa illan aikana 24 henkilöä, mikä on 20 % Tempoon jäsenmäärästä ja suunnilleen saman verran kyläläisistä, koska lähes jokainen kylän asukas on myös urheiluseuran jäsen. Illan aikana keskusteltiin eri yhdistysten suunnitelmista ja kuumimpana peruna savenajosta. Tempo kiittää kaikkia tapahtumaan osallistuneita. Oli mukava tavata kyläläisiä yhteisessä tilaisuudessa muutaman koronavuoden jälkeen.

*Hannu-Matti Vertanen
Puheenjohtaja, Teuroisten Tempo ry*

Toimintaa Teuroisten marttayhdistyksessä

Aurinkoinen ja lämmin kesä takana. Syksytyöt, pihojen haravointi tämän ajan puuhastelua. Etelän ruska todella värikäs meidän seudulla.

Palataan marttojen kevääseen ja toimitamme siitä tänne syksyyn.

Keväällä nautimme luontoretkestä Mus-tilan Arboretumiin ja Kuukson lammelle eväsureput mukana. Luonnon rauhassa maistui kahvi ja leipä.

Puutarha-kotivaramarttaillan järjesti Pirjo Värri omassa puutarhassaan. Sadesää ei meitä haitannut. Monta hyvää neuvoa saimme Pirjolta vihannesten viljelyyn.

Toukokuun sunnuntaina Liisa ja Aimo järjestivät laulutuokion Taavin mökin pihamaalla. Lauloimme kevtälauluja ja muita suosittuja lauluja. Aurinkoinen sää suosi meitä innokkaita laulajia.

Avoimet puutarhat, 20. päivä kesäkuuta retkeilimme eri puolilla Kouvola tutustumassa pihoihin. Hyvin erilaisia pihoja saimme katsella. Arja Annelin ja Ilpo Ruokosen piha oli kaikille avoinna. He ovat olleet tapahtumassa mukana monta vuotta.

Elimäen kotiseutumuseo avasi ovensa kesäkuun alussa. Elimäen eri järjestöt huolehtivat viikonloppuisin kesäkahvilasta ja järjestivät oheisohjelmaa. Teuroisten martat huolehdimme yhden viikonlopun kahvituksen ja järjestimme erilaista ohjelmaa. Eeva Kaasalainen veti jumppahetken. Johanna Mäkelä järjesti ponirat-

sastusta lapsille ja sunnuntaina Liisan ja Aimon lauluhetki. Luluhetki oli hyvin suosittu tapahtuma.

Tämä vuosi 2021 on Teuroisten marttojen 75-juhlavuosi. Juhlamatkan teimme Porvooseen lauantaina 24.07.

Kävimme Brunbergin makeiskaupassa, risteilimme joella ja kuulumme historiakatsauksen Porvoosta. Ruokapöytä, saaristolaisbuffa odotti meitä Fryyserinrannassa. Jäätelöt ja kauppakierros kaupungilla, sitten matka kotia kohti.

Elokuun lauantaina matkasimme Perheniemen opistolle vegaaniruokakurssille. Hannele Veteli, Etelä-Suomen maa- ja kotitalousnaisista luennoi vegaaniruokavaliosta ja vegaanisista raaka-aineista. Keittiön puolelle siirryttyä valmistimme erilaisia vegaaniruokia ja leivonnaisia. Ruokailimme ja jaoinme kokemuksia kurssista. JEV-säätiöltä olemme saaneet apuraha tähän tapahtumaan.

Tulevia tapahtumia loppuvuodelle:

- **13.10.** Uniluento, Henri Tuomilehto, Xamk:n auditorio, Kouvola
- **21.10.** Marttailta, etelä-korealainen puuroilta, tuotto Marttojen kehitysyhteistyölle
- **10.11.** Marttailta Helmimarttojen kanssa Elimäen Puljulla, aiheena joulukortit
- **18.11.** Luento Kouvolan marta-kulmassa, aiheena kierrätys ja Bokashi kompostointi.

Joulukuu saapuu jälleen hyvin pian ja yllättäen. Joululaulut ja puuro kuuluvat joulun odotukseen.

*Hyvää syksyä ja rapsakoita pakkaspäiviä odotellessa kaikille Nurkan lukijoille toivottelee martoista
Eira Vertanen*

 Martat

TEUROISTEN KYLÄYHDISTYS RY:N HALLITUS 2021

Henry Vertanen, pj. p. 0400 562 887, henry_vertanen@hotmail.com

Ilkka Suominen varapj. p. 044 214 1214 iisuom@hotmail.fi

Heli Räikkönen, sihteeri, rahastonhoitaja,
p. 050 380 2745, heli.raikkonen@outlook.com

**Kalle Turkia, Heli Helmanen, Olli Vanhala,
Marja Henttonen, Alpo Ahola**

Monenlaista tietoa ja ajankohtaista asiaa teuroinen.fi

Tätä lehteä toimittavat: Jarmo Pakkala, Rauni Pakkala, Arja Ruokonen, Seppo Suikkanen ja Pertti Halsola.
Taitto: Mirja Näkki. Painopaikka: A Taitto.